

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Leven Ende Deughden Vande Vveerdighe Agnes Van
Heilsbagh Gheestelycke Dochter Onder de bestieringhe
der Societeyt Iesv**

Huysmans, Daniel

T'Antwerpen, 1691

§. 16. wat sy nae de Communie pleegh te doen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37188

oock, dat Godt Almachtigh soude afweiren, al wat de volmaeckste vereeninghe tusschen hem ende onse zielen konde beletten, ende dit gheweirt zijnde, ons in sijn liefde verslinden, ende verdrincken in sijn H. Bloedt.

Voelde sich door dit breken van de H. Hostie oock ontsteken met een groote begheerte van voor hem te moghen lijden, die sijn selven in sulcker voegen voor ons ghegheven heeft: Ende verstont somwijlen met versekerheyt dat haer ghebeden verhoort waeren.

§. 16. *Wat sy nae de Communie pleegh te doen.*

DIt was den tijt nae den welcken sy heele daegen ende nachten soo seer verlanghe, dat oock de krachten haers lichaems besweken, als wanneer sy ghenootsaecht wiert vele daeghen achter malkanderen de lichaemelijke teghenwoordigheyt van haeren Salighmaecker te derven, soo in't 17. Capittel van 't Eerste Deel gheseyt is. Uyt soo vierige wenschen kamen gissen, hoe sy desen kostelijcken ende soo seer ghewenschten tijdt pleeght over te brenghen.

Sy stelde sich alsdan aen de ghebenédijde voeten haers Salighmaeckers, in een groot stilswijghen, in een diepe verwonderinghe van sijne grootheydt ende goetheydt, die sich gheweerdighde op soodaenighe maniere tot haer verworpenheyt ende boosheydt te naerderen: Ende bestede desen tijdt, met Hemel ende Aerde tot lof van de goddelijcke Majesteit, ende tot danck-segginghen over soo sonderlingh weldaecte nooden. Somwijlen hadde haer vernederinghe d'overhandt in dese t'samen handelinghe met Godt, somwijlen de danck-segginghen; maer ten meestendeel

de liefde, door de welke sy sonder verkiesinghe van haeren wille, tot groote inghekeertheden, oft opghe-thoghentheden, ontgheestinghen, ende hemeliche vereeninghen, van haeren Beminden ghetrocken wiert, die haer onmoghelijck zijn te beschrijven.

Als sy van haeren Salighmaecker iet verfocht, haer verfoeck was vergiffenisse te bekomen van haer ghebren, om beter ende vierigher hem te dienen, meer ende meer in sijn heylighe Liefde te branden, door menighvuldigh lijden haere liefde te laeten blijcken, ende haeren naesten aen haeren Salighmaecker in't Vaderlijck herte te bevelen, om de sonden uyt te roeyen, ende de liefde Godts in alle herten t'ontsteken: want sy haeren naesten noyt en vergat, als haere ontgheestinghen toe-lieten, soodaenigh verfoeck te doen.

Sy badt voor alle menschen, maer naementlijk voor haer selven ende sommighe andere, die sy door haer ghebeden besonderlijk aen Godt opdroegh, op dat dese inde goddelijcke Liefde eeuwiglijk soudent ghevestight worden, sonder scheidighe, ende op't alder-volmaectste.

Daer nae handelde sy met haeren Salighmaecker van de voorvallende noodigheden die den tijdt mede brocht, inde welke sy wenschte verhoort te worden. Hier van sal't ghenoech zijn een staeltjen by te brenghen. Op den 8. Augusti 1638. was te Ruremonde eenen ketter ghevanghen, den welcken stont om spoedelijck gherecht te worden: soo verfocht sy dan in dese gheleghentheydt de behoudenisse van dese ziele, door een oprechte bekeeringhe tot het waerachtigh Gheloof, met een volkomen leetwesen over sijn sonden.

den. Offerde haer selven, om voor sijn misdaeden te voldoen op de maniere die Godt verkiesen soude, mits dat dese ziele behouden wierde. Sy praemde dit verfoeck op alle manieren, verscheyde voor-spraecken verfoeckende, naementlijk van de Moeder Godts, om in dese saecke verhoort te worden. Sy ontschuldighde by haeren Salighmaecker desen misdaedighen, soo seer als 't moghelijk was, segghende dat de sonden die hy teghen d'eere Godts ende der goddelijcke Moeder bedreven hadde, meer uyt kranckheydt, uyt quaet exempel van andere, uyt ghewoonte gheschiet waeren, als uyt boosheydt oft uyt verbittert herte teghen de goddelijcke Majesteit. Ende sy verstont ten eynde dat haer vraeghe verhoort was, ende dat desen mensch sich bekeeren soude, ende tot sijn saligheydt komen. Haer vreughden waeren hier soo groot, dat sy gheneghen was om de goetheyt Godts, ende het gheluck van dese ziele over al met luyder stemme uyt te roepen. Desen misdaedighen wiert ter doot veroordeelt, hy bekeerde sich door Godts gratie tot het Catholijck Gheloof, ende is seer godtvruchtelijk gestorven.

Op de selve maniere verthoonde sy aldan aen haeren Salighmaecker andere soo besondere als ghemeyne noodigheden, inde welcke sy versocht van hem geholpen te worden.

§. 17. Door 't aensien van de H. Hostie worden onse verdiensten vermeerderd.

OM ten lesten dit Capittel te sluyten, stelle ick een goede leeringe, die *Agnes* ons achterlaet, de welke eenen middel is om onse verdiensten grootelijckx